

Ved en skattefri virksomhedsomdannelse, hvor ikke alle aktiver og passiver i virksomhedsordningen overføres til selskabet, nedsættes aktierens anskaffelsessum med en forholdsmæssig del af det opsparede overskud med et tillæg på 25 pct. Nedsættes aktierens anskaffelsessum ikke, medregnes den forholdsmæssige andel af indestående på konto for opsparet overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den personlige indkomst i omdannelsesåret.

Tillægget på 25 pct. blev indført ved lov nr. 344 af 14. maj 1992 for at sikre, at beskatningen af det opsparede overskud ved salg af aktier var rimelig også efter at virksomhedsskatten blev nedsat fra 50 pct. til 34 pct.

Spørgsmålet om hvorvidt forudsætningerne for 25 pct.-reglen – bl.a. de tidligere hovedaktionærregler, hvor beskatningen kunne gå ned til 25 pct. – var ændrede på grund af skattereformens ændringer af aktieavancebeskatningen og nedsættelser af marginalbeskatningsprocenterne har været fremme flere gange.

I skatteministerens svar fra februar 1996 på spørgsmål S 1488 er der givet tilsagn om, at 25.-procenttillægget vil blive søgt ophævet med virkning enten fra indkomståret 1996 eller indkomståret 1997. Forslaget indfrier dette tilsagn.

Beskatningen af opsparet overskud, der indgår i virksomhedsomdannelsen, er med 25 pct.-tillægget på 67 pct. Med forslaget bliver beskatningen på 60, 4 pct. Denne beskatning skal sammenlignes med højeste marginalskat for personlig indkomst incl. arbejdsmarkedsbidrag, der for indkomståret 1996 er på 65,3 pct, for indkomståret 1997 på 63, 8 pct. og for indkomståret 1998 på 62,0 pct. Det vil sige, at differencen er på hhv. 4,9 pct., 3,4 pct. og 1,6 pct.

Det foreslås, at afskaffelsen af 25 pct.-tillægget skal have virkning for omdannelser, der foretages med åbningsstatus den 1. dag i indkomståret 1997 eller senere.

Til nr. 11

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 2 om at ophæve ægtefællereglen i virksomhedsskattelovens § 2, stk. 4.

Til nr. 12

Det beløb, der henlægges til konjunkturudligning med fradrag af konjunkturudligningsskatten, indsættes på en bunden konto i et pengeinstitut, jf. virksomhedsskattelovens § 22 b, stk. 3. Indskuddet er således et nettobeløb. Når den skattepligtige senere hæver indskuddet, skal bruttobeløbet, d.v.s. ind-

skuddet og det tilsvarende beløb, der tidligere er betalt i konjunkturudligningsskat, medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst. I det indkomstår, hvor en henlæggelse til konjunkturudligning hæves og dermed medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst, fragår konjunkturudligningsskatten i den beregnede sluskskat, jf. virksomhedsskattelovens § 22 b, stk. 5. Den endelige beskatning af beløb, der henlægges til konjunkturudligning, sker således først i det indkomstår, hvor henlæggelsen hæves.

Konjunkturudligningsskatten af den hævede henlæggelse kan overstige årets sluskskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. Efter forslaget udbetales forskelsbeløbet kontant – i modsætning til de gældende regler, hvor beløbet fradrages i en eventuel ægtefælles sluskskat m.v. og derefter fremføres til fradrag i den beregnede sluskskat m.v. i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Herved opnås en forenkling. Forslaget er parallelt med forslaget i nr. 5 om kontant udbetaling af resterende virksomhedsskat.

I det omfang den skattepligtige har foretaget henlæggelse til konjunkturudligning, vil forslaget have samme virkning som carry-back. Hvis der f.eks. i år 1 er foretaget en henlæggelse på 100.000 kr. mod betaling af en konjunkturudligningsskat på 34.000 kr., vil et underskud på 100.000 kr. det efterfølgende år betvirke, at den skattepligtige får tilbagebetalt konjunkturudligningsskatten kontant, hvis beløbet ikke kan modregnes i andre skatter.

Til nr. 13

Efter de gældende regler i virksomhedsskattelovens § 22 b kan såvel fuldt som begrænset skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, foretage henlæggelse til konjunkturudligning. Efter § 22 b, stk. 7, 5. og 6. pkt., indebærer ophør af fuld skattepligt imidlertid genbeskatning af henlæggelsen, uanset om den skattepligtige efter ophøret af den fulde skattepligtige fortsætter med at være begrænset skattepligtig selvstændig erhvervsdrivende.

Bestemmelsen foreslås derfor ændret, således at der ikke skal ske ophørsbeskatning, når den skattepligtige ved ophør af fuld skattepligt fortsætter som begrænset skattepligtig selvstændig erhvervsdrivende. I disse tilfælde skal der først ske ophørsbeskatning, når den begrænsede skattepligtige vedrørende virksomheden ophører. Efter virksomhedsskattelovens § 15 c gælder samme princip for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed i virksomhedsordningen.